

Aquest senyor, fatxender i grosser, es fica ara en l'higiene de nostra ciutat, i siguent barceloní i àdhuc ex-conceller d'aquell Ajuntament, no parla ni fa comparacions amb la brutícia que infesta a la ciutat comtal, que per culpa d'una majoria regionalista que malversa els rebals d'aquella soferta ciutat, té un servei d'higiene que costa mil·lions al poble, i la netedat no es veu enlloc, si no és la que «brilla» en la caixa municipal.

Barcelona, la ciutat bruta i porca per excel·lència, i no precisament per culpa dels seus habitants; Barcelona, la ciutat que mostra als viandants les indignitats d'uns mingitoris que estan mesos i mesos mig derruïts apestant de una manera indecent i vergonyosa, ensenyant unes interioritats que fastiguen i fan enrogir d'indignació i fàstic als bons barcelonins, quan aquests mostren la gran urb als forasters; Barcelona, on les epidèmies han mermat la ciutat fins a l'extrem de que no hi ha família que no plori per aquesta causa la pèrdua de molts dels seus allegats, i que en un plaç de pocs mesos vegé desaparèixer gent a milers i de tots els estaments socials, per culpa d'aquests que ara venen a Granollers a parlar-nos de com s'higienitza una ciutat. Sobre aquest trist fet, cal remarcar que nostra ciutat fou molt poc castigada per l'epidèmia regnant allavors, degut a les mides preses per l'Ajuntament, quins components eren, com ara, tots molt bons amics nostres. I no parlem d'altres aspectes que ofereix la capital, respecte a higiene els quals, per culpa d'aquests malversadors d'hisendes municipals, provincials i mancomunals, fan caure la cara de vergonya als bons barcelonins i als catalans dignes.

Per aquest cantó, el foraster vanitós ha errat el camí.

Cal concretar, ara, això de que nosaltres som enemics de Catalunya i de la nostra parla.

Catalans de cor, estimem a Catalunya, més, molt més que aquests marmanysers de la política que li prodiguen un fals amor, l'exploten i la denigren, fent-la servir d'escambell per a assolir les seves conveniències i nodrir la seva bossa, en ostentar un càrrec públic; confonent això miserablement i amb tota la mala intenció amb l'ofici que desempenyen.

I en quant a la nostra llengua, tenim per ella tots els nostres amors i tots els nostres respectes i veneració; més, jamai, per a alabar nostre idioma, despreciarem ni farem escarni d'altres, tant dignes i mereixedors com el nostre mateix, de tota admiració i acatament. El fer-ho com hipòcritament ho fa aquesta «genteta d'ara», mereix el despreci dels pobles sensats.

Es una insensatesa pretendre mantenir constantment l'equívoc de que nosaltres anem en contra de Catalunya i malparlem de la nostra llengua; nosaltres, com tots els qui verament l'estimem a Catalunya, combatim la política de la Lliga per eixorca, inconvenient i embrutidora. N'és prova palpable d'això, el que tots els estaments socials i polítics de Catalunya van en contra dels homes del regionalisme; uns, enlairant sincerament la bandera del nacionalisme; altres, predicant les excel·lències de la república, i nosaltres, fermes defensors del lliberalisme i de l'autonomia dels municipis i de les regions.

L'altre dia ens sortí de l'ànima un VAJA, PROU! d'indignació a tanta gosadia, cinisme i mala fe.

Procuri l'home petulant i ridícol evitar que un dia sigui tot Granollers qui llenci el crit, puix si una volta sapigué deslligar-se les cade-

nes d'ominós caciquisme, vindrà jorn que sabrà foragitar al mals redemptors que de fóra venen, prenent pertorbar nostre progrés, que amb fraternal placidesa s'enlaira, apartant amb sana idea patriòtica, les passions, de l'activitat desenrollada dins la política local.

PERE LLADONÉ

NOTETES

En «La Veu de Catalunya» corresponent al pròxim passat dimarts, ocupa tota la plana primera un anunci que diu:

«Por su aroma intenso i su pasta emoliente y suave, el uso del jabón Heno de Pravia se ha impuesto en todo el mundo. — Pastilla, 1'50»

Es a dir, que els homes de la Lliga, per a dirigir-se i contestar en actes oficials i de caràcter general o internacional als senyors forasters que venen a Catalunya, coneguent sols el castellà, cometem l'indiscreció, la falta de atenció, respecte i bona criança de parlar-los en una llengua desconeguda per ells; i per a anunciar un producte nacional als lectors de la «Veu», tots ells catalanistes de cor, ho fan en l'armoniosa que tant bescanten!

Com hi ha Déu, no ho entenem!

Ai, la mare, si en Puig i Cadafalch n'heu esment de tot això!

Res; i tot, per tres pessetes que els valdrà a la «Veu» l'inserir aital anunci!

Dic malament, seràn més de tres pessetes, perquè, en fullejar el confrare regionalista, hi hem descobert altres anuncis escrits en la llengua de Cervantès.

Peseteros!!

Brindem l'anterior «noteta» a en Girassol de «Gent d'Ara», qui enfutismat clamarà:

La mare! La madrastra!!

I, caragolant-hi un reneç furibunde, malparlarà de la família, evacuarà la bilis continguda en vuit dies, i s'en anirà a... Irlanda.

Ja ens escriuràs, «sinnfeiner» de boquillal

Nostre estimat amic, l'Alfred Canal, és un convençut i fervent nacionalista de tota la vida, ço que sap tothom. Justament perquè els seus ideals són sincers i honrats, i amb ells no està ni pot estar conforme amb la política «intervencionista» de la Lliga, ni amb els afers bruts que sots la capa del regionalisme «negocien» certs prohoms, li ha arribat el torn de ésser babejat, o quan menys ha intentat babejar-lo verinosament aquell foraster que, descurant els propis quefers, preté arreglar els de les cases d'altri.

La culpa d'en Canal, ja ho hem dit, no és altra que la d'ésser un lleal i abnegat nacionalista; i nosaltres, que som els primers en respectar les idees de tothom, amb tal de que siguin honrades, protestem amb tota l'ànima de l'insidiosa i malèvola intenció de qui preté fer creure que la dignitat és sol patrimoni dels quatre aventurers de la política catalana que, sots la bandera del regionalisme, malparlen de tothom, bescanten arreu i fan mofa dels ideals que, per ésser honrats, estan en pugna amb els que sustenten els homes de la plaça de la Curulla.

Sortosament, les mossegades d'aquesta genteta, com que són de goç peter, no fan cap mal a ningú.

Cal, per això, estar al tanto; no fos cas que els agafés un atac de ràbia.

Tenim ja preparat el suero.

En repassar la premsa de la capital, ens assabentem de que un senyor Jaume de Riba ha visitat al senyor Puig i Cadafalch en el seu despatx de la Presidència de la Mancomunitat.

I, naturalment, ens assalta el dubte de que aquest senyor Jaume de Riba sigui el mateix don Santiago que nosaltres coneixem.

Ara sí que podem dir que don Santiago comença a fer Pàtria.

Segurament, ell s'ha dit:

—De Santiago només s'en diuen els negres, els castellanots i l'Alba, i jo, com a bon català, dec posar-me, d'aquí endavant, Jaume, com el Rei En Jaume el Conqueridor; això vestirà més i serà més català.

Ara ens intriga sapiguer què farà de l'Espanya.

Cal que don Santiago es posi d'acord amb sí mateix, i una vegada ben decidit, ens envii «tarjeta» per a que podem sapiguer com hem d'anomenar-lo més endavant.

Entesos, don Santiago?

COMARCALES

Parets

Sin protesta de clase alguna ha sido aprobado el reparto sustitutivo de consumos para el actual ejercicio económico, poniéndose inmediatamente al cobro.

—Cumpliendo lo ordenado por el Excelentísimo Señor Ministro de la Guerra, ha debido embarcar para Melilla el mozo del reemplazo de 1921, acogido a los beneficios del Capítulo ZZ de la ley de Reclutamiento Juan Molins, primogénito de nuestro querido amigo el Síndico de este Ayuntamiento don José Molins.

G.

Canovellas

Ha dado a luz una hermosa niña, la distinguida esposa de nuestro particular amigo don Isidro Durán Blanxart.

Reciba su familia nuestra sincera enhorabuena y muy especialmente al concejal don Rafael Durán, abuelo de la neófitia.

—Se ha puesto al cobro el reparto que fué aprobado sin reclamación alguna.

—Se encuentran veraneando en esta población las distinguidas familias Pérez, Rowe, Folch y Fortuny a los que deseamos grata estancia.

—Ha llegado la noticia de que se halla enfermo de cuidado, en Villareal, el padre de nuestro amigo el teniente Alcalde don Manuel Piquer.

Hacemos votos para un pronto restablecimiento

—Muy abundante promete ser, la cosecha de vino por el excelente estado que presentan los viñedos.

S.

Cardedeu

Para el día 3 del próximo Septiembre se ha organizado, por la colonia que veranea en ésta, muy bien secundada por el Ayuntamiento, un concurso hípico para el que se cuenta ya con valiosos premios.

Se gestiona la asistencia a tan simpática fiesta, de los Excmos. Señores Capitán General y Gobernador Civil y otras autoridades.

—Obedeciendo a manejos políticos se ha presentado una denuncia contra la Comisión organizadora del entoldado que en las pasadas fiestas, se levantó en la Plaza de esta población.

No es mal debut el de los directores del flamante «Casal Nacionalista».

T.

La Garriga

El pasado domingo se celebró la fiesta de San Roque, celebrándose conciertos y animados bailes que amenizó la Banda del Batallón de Estella n.º 14, de guarnición en Granollers.

M.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers